

OSTRAVAN.CZ

1. Odešel barytonista Klemens Słowioczek. Hvězda, která zůstala nohama na zemi

06.09.2023 ostravan.cz - Milan Bátor

[Odkaz na originál](#)**Klíčová slova:** opery (2); ostravské (2); Divadla; Jiřího; Myrona

Odešel barytonista Klemens Słowioczek. Hvězda, která zůstala nohama na zemi

Je 2. června 1974 a na Pražském jaru právě vystupuje dvojice umělců z Ostravy. Barytonista Klemens Słowioczek zpívá za klavírního doprovodu autora a skladatele Eduarda Dřízgy jeho Milostné sonety na texty italských renesančních básníků. Není to jednoduchá skladba, ale má velký ohlas. Dřízgovy sonety pochválil v odborném posudku sám Petr Eben, který vyzdvihl jejich přínos v písňovém oboru a ocenil stylizačně nápaditý a kontrastně řešený klavírní doprovod. Słowioczek dokonce Pražské jaro v pěvecké soutěži vyhrál. Oba pánové si v Dvořákově síni tehdejšího Domu umělců vedli výtečně. Znali se už z ostravské konzervatoře, kde studovali s ročním odstupem vedle sebe. Dřízga hru na klavír u Josefa Kysely, rodák ze Stonavy Słowioczek hru na housle a zpěv. Paradoxní je, že na zpěv byl Słowioczek přijat v podstatě úplnou náhodou z podnětu Ivana Měrky. Známý ostravský violoncellista a muzikolog si během zkoušky z intonace všimnul, že mladý houslista má nádherný hlasový fond. A bylo vymalováno. Tak se stalo, že Słowioczek byl na ostravskou konzervatoř přijat rovnou na dva obory. Zpěv studoval u proslulého Jiřího Herolda, znamenitého sólisty **ostravské opery** za časů Jaroslava Vogela a jeho nástupců. A pěvecké umění také pomalu ale jistě získávalo navrch. "V prvním ročníku konzervatoře jsem tady dělal statistu," vzpomínal Klemens na své začátky. Později se stal členem sboru a dostal první malé sólové role.

Na pedagogy měl Słowioczek štěstí i na JAMU v Brně, kde pokračoval už výhradně ve zpěvu u profesorky Vlasty Linhartové. V Brně získal jevištní zkušenosti v operním studiu Miloše Wasserbauera. Skvělým záskokem v opeře Figarova svatba během hostování **ostravské opery** v Itálii na sebe upoutal pozornost tehdejšího šéfa Jiřího Pinkase. Výsledkem bylo první angažmá Słowioczka, které trvalo až do poloviny sedmdesátých let. Vzpomínáte si na Pražské jaro? Právě tady si mladého barytonistu vyhlédl šéf komické opery v Berlíně. Začala další třicetiletá etapa jeho mnohotvárné kariéry.

Berlín se stal jeho druhým domovem. Věnoval se intenzivně opeře, koncertnímu zpěvu i výuce. V Berlíně Słowioczek spolupracoval s řadou významných operních režisérů. Po pádu železné opony se častěji vracel také do svého rodného kraje. Působil na Fakultě umění Ostravské univerzity a v roce 2006 začal pořádat ve Stonavě mezinárodní soutěž Stonavská Barborka.

Jedním ze studentů Słowioczka byl také zpěvák a režisér **Divadla Jiřího Myrona** Juraj Čiernik, který o něm napsal: "Pan profesor byl pro mě obrovským vzorem jak v dobách mého studia, tak v současnosti. Jeho osobnost, profesionalita, lidskost a humor byly vždy inspirativní. Kvůli němu a jeho schopnostem jsem přijel do Ostravy, kde se mi i díky němu vytvořil nový svět. Nasměroval můj život po profesní stránce tak, že i v mém osobním zanechal obrovskou stopu. Za všechny své další úspěchy vděčím jemu, jeho vedení a pohledu na svět, který byl otevřený a optimistický. Vždy budu hrdý a vděčný za to, že jsem mohl být jeho žákem."

"Kořeny zůstávají tam, kde se člověk narodil a já jsem o prázdninách prakticky vždy jezdil domů," vyprávěl Słowioczek v televizním dokumentu v roce 2012. "Kumšt dělám jako hobby, nechtěl jsem být jeho otrokem," prozradil také skromný barytonista, který za svou kariéru nastudoval více než 56 sólových rolí a získal v německém angažmá prestižní titul Komorní umělec.

Jedním z blízkých kamarádů barytonisty byl pianista Lukáš Michel: "Na Klemense budu vzpomínat vždy s úsměvem na tváři. Po jeho návratu z Berlína do našeho kraje jsem s ním odehrál řadu koncertů, které zůstanou v mé paměti navždy. Klemens měl jedinečnou schopnost být na pódiu absolutně spontánní a přesvědčivý. Často stačilo jen gesto, pohled nebo přizvednutí obočí, a aniž by zazpíval jeden tón, podmanil si celé obecenstvo, zejména to dámské... A nejen to! Dokázal uvolnit i mě, který jsem měl ten den zrovna trému. Podíval se na mě, udělal nějaké gesto nebo něco ukázal, a najednou jsem si i já připadal jako doma v obýváku. Prostě a jednoduše, byl to velký umělec, obdarovaný talentem pěveckým i hereckým a můj kamarád, na kterého budu vždy s láskou a vděčností vzpomínat."

Klemens Słowioczek měl velké charisma, ale i osobitý smysl pro humor. "Já bych potřeboval žít ještě tak dvě stě let, abych zvládl všechno, co jsem si naplánoval," vtipkoval jednou. Na závěr dejme slovo Romanu Harokovi, který s oblíbeným kolegou hrál v operetě Polská krev: "Vzpomínám na jeho neskutečnou energii, pozitivní náladu a obrovskou laskavost. Byl to velký kumštýř a umělec. Takových nepotkáš mnoho. Často jsme si povídali o divadle, o jeho působení v Německu, ale i o běžném životě, který měl moc rád! Hvězda, která zůstala nohama na zemi."

[« zpět na začátek](#)